

12

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 grudnia 1965 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym.

1. Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 30 czerw-

ca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 283) z uwzględnieniem zmian wynikających z:

- 1) ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 32, poz. 215),
- 2) dekretu z dnia 13 lipca 1954 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 32, poz. 128),

- 3) dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 9, poz. 53),
- 4) dekretu z dnia 8 czerwca 1955 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 23, poz. 142),
- 5) art. 2 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o zmianie dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 55, poz. 251),
- 6) ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 32, poz. 140),
- 7) art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 1962 r. o zmianie dekretu o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 66, poz. 326),
- 8) art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288),

oraz zmian wynikających z innych przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym nie obejmuje:

- 1) art. 21 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym w brzmieniu:
„Art. 21. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.”,
- 2) art. 2 i art. 4 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym w brzmieniu:
„Art. 2. Zwolnienia od podatku, określone w art. 9 ust. 1 pkt 14 i 15 oraz w art. 11 ust. 6 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 38, poz. 283) w stosunku do osób, które przejęły odłogi do zagospodarowania przed wejściem w życie niniejszej ustawy za zgodą i wiedzą terenowych organów władzy państwowej, zachowują moc aż do całkowitego ich wygaśnięcia, pod warunkiem posiadania lub zawarcia na 1952 r. i lata następne przez te osoby umowy o zagospodarowaniu odłogów oraz uprawiania w całości użytków rolnych własnego gospodarstwa.”,

- „Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1952 r.”,
- 3) art. 2 dekretu z dnia 13 lipca 1954 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym w brzmieniu:
„Art. 2. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.”,
 - 4) art. 2 dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym w brzmieniu:
„Art. 2. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,
 - 5) art. 3 dekretu z dnia 8 czerwca 1955 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym w brzmieniu:
„Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.”,
 - 6) art. 6 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o zmianie dekretu o podatku dochodowym w brzmieniu:
„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,
 - 7) art. 2 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o zmianie dekretu o podatku gruntowym w brzmieniu:
„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.”,
 - 8) art. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 1962 r. o zmianie dekretu o niektórych podatkach i opłatach terenowych w brzmieniu:
„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1963 r.”,
 - 9) art. 11 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzenia uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych w brzmieniu:
„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od roku podatkowego 1966.”

3. W związku z ogłoszeniem jednolitego tekstu dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszego obwieszczenia staje się nieaktualny jednolity tekst tego dekretu w brzmieniu stanowiącym załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1955 r. (Dz. U. Nr 23, poz. 143).

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 14 grudnia 1965 r. (poz. 12).

DEKRET

z dnia 30 czerwca 1951 r.

o podatku gruntowym.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. 1. Podatkowi podlegają gospodarstwa rolne.

2. Za gospodarstwa rolne uważa się ogólny obszar gruntów położonych na terenie gromad (miasta, osiedla), które stanowią własność lub są w posiadaniu:

- 1) jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź
- 2) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, a są objęte wspólną ich gospodarką.

3. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, iż stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek deltonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokożenia wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako z całości.

4. Podział gruntów pomiędzy krewnymi powoduje uznanie części gruntów wydzielonych krewnemu za odrębną gospodarkę rolną, jeżeli krewny ten prowadzi odrębne gospodarstwo domowe i sam gospodaruje na części wydzielonej

lub oddaje ją do gospodarowania osobie trzeciej, nie będącej jego krewnym lub powinowatym i nie pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym; używanie wspólnych budynków mieszkalnych i zabudowań gospodarczych nie stanowi przeszkody do uznania gospodarstwa podatnika i jego krewnego za dwa odrębne gospodarstwa rolne.

Obowiązek podatkowy.

Art. 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych będących w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru podatku, właścicielami gospodarstw rolnych oraz na spadkach nie objętych, w skład których wchodzi gospodarstwa rolne.

Art. 3. Minister Finansów w drodze rozporządzenia, a w odniesieniu do podmiotów gospodarki społecznej w drodze zarządzenia, może przenieść obowiązek podatkowy na inne osoby, nie odpowiadające warunkom art. 2, oraz określić dla nich powstanie i wygaśnięcie obowiązku podatkowego.

Art. 4. W przypadkach zwolnienia od podatku gruntowego obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym powstały okoliczności faktyczne uzasadniające zwolnienie, a rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następnego po roku, w którym ustały okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku.

Art. 5. 1. Dla rolniczych spółdzielni produkcyjnych obowiązek podatkowy w odniesieniu do gruntów, przejętych od członków, powstaje z dniem 1 stycznia tego roku, w którym dokonano na przejętych gruntach zespołowych (wspólnych) żniw i zebrano plony na rzecz spółdzielni.

2. Dla członków spółdzielni, określonych w ust. 1, w odniesieniu do gruntów, przekazanych przez nich do spółdzielni, obowiązek podatkowy kończy się z chwilą powstania obowiązku podatkowego spółdzielni co do tych gruntów.

3. W przypadku gdy po żniwach wyszło na jaw, że członkowie spółdzielni dokonali na całości lub części gruntów przekazanych do spółdzielni żniw indywidualnych i na własną rzecz, wówczas organ finansowy uprawniony jest w każdym czasie zmienić z urzędu poprzednio ustalone zobowiązania podatkowe.

4. Minister Finansów ustali w drodze rozporządzenia zasady opodatkowania gruntów nie włączonych do rolniczej spółdzielni produkcyjnej, a uprawianych indywidualnie przez członka spółdzielni poza działką przyzagrodową.

Podstawa opodatkowania.

Art. 6. Podstawę opodatkowania stanowi wyrażony w złotych ogół pożytków gospodarstwa rolnego, osiągniętych w roku poprzedzającym rok podatkowy zarówno z produkcji roślinnej, jak i zwierzęcej (przychód szacunkowy), nie wyłączając przychodów z działów specjalnych, z wód zamkniętych oraz z innych źródeł; z których przychody nie podlegają podatkowi obrotowemu.

Przychód szacunkowy i norma przeciętnego przychodu szacunkowego.

Art. 7. 1. Przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustala się przez podsumowanie iloczynów uzyskanych z pomnożenia liczby hektarów gospodarstwa w każdej klasie gruntów i dla każdego rodzaju użytków z osobna przez normę przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych, właściwą dla danej klasy gruntów, rodzaju użytków oraz miejsca położenia gruntów w obrębie strefy ekonomicznej i okręgu gospodarczego.

2. Norma przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha użytków rolnych wyraża określony w złotych ogół pożytków przypadających średnio na 1 ha gruntów w zależności od ich klasy i rodzaju użytków oraz miejsca położenia w strefie ekonomicznej i w okręgu gospodarczym, a uzyskanych z eksploatacji gospodarstwa rolnego nie wyłączając pożytków z działów specjalnych, jeżeli działki te nie przekraczają rozmiarów powszechnie przyjętych w tego rodzaju gospodarstwie rolnym.

3. W celu ustalenia norm przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha gruntów obszar całego Państwa dzieli się na okręgi gospodarcze, każdy okręg zaś na strefy ekonomiczne (wielkomiejska lub miejska, podmiejska, wiejska i wiejska oddalona); użytki rolne dzielą się na cztery rodzaje (grunty orne, łąki, pastwiska i lasy), a grunty orne, łąki i pastwiska — na sześć klas gruntów.

4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia:

- 1) zalicza każdy powiat do jednego z okręgów gospodarczych;
- 2) ustala wyrażoną w złotych normę przeciętnego przychodu szacunkowego z 1 ha gruntów w zależności od ich klasy, rodzaju oraz strefy ekonomicznej i okręgu gospodarczego.

5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów określi w drodze rozporządzenia zasady oraz tryb

zaliczania miejscowości do stref ekonomicznych, biorąc pod uwagę odległość od rynku zbytu, gęstość zaludnienia, uprzemysłowienie miejscowości oraz sieć komunikacyjną.

6. Dla określenia obszaru i klasy gruntów miarodajne są dane objęte ewidencją gruntów i budynków, założoną na podstawie przepisów dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32), a w braku tej ewidencji — wyniki szacunkowej klasyfikacji gruntów, ustalone przez właściwe organy administracji rolnej. Na terenach, gdzie gleboznawcza klasyfikacja gruntów nie została przeprowadzona, a szacunkowa klasyfikacja gruntów jest oczywiście wyższa od faktycznej jakości gleby, dla określenia obszaru i klasy gruntów miarodajne są ustalenia dokonane w myśl szczególnych przepisów przez właściwe organy administracji rolnej, objęte tymczasowymi rejestrami gospodarstw; do czasu dokonania tych ustaleń i objęcia ich tymczasowymi rejestrami gospodarstw prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą — po porozumieniu się z Ministrem Finansów — obniżyć odpowiednio podatek dla poszczególnych miejscowości, nie więcej jednak niż o 30%.

7. Przy ustalaniu liczby hektarów gospodarstwa rolnego dla celów opodatkowania bierze się pod uwagę ogólny obszar gruntów zarówno zagospodarowanych, jak i nie zagospodarowanych, z wyłączeniem gruntów, zwolnionych od podatku na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 1—4.

Przychody z działów specjalnych, wód zamkniętych i z innych źródeł.

Art. 8. 1. Za specjalne działy gospodarstwa rolnego uważa się w szczególności nasiennictwo, ogrodnictwo, uprawę kwiatów, uprawę roślin lekarskich, szkółki drzewek i krzewów, uprawę wikliny, chmielarstwo, jedwabnictwo, plantacje tytoniu, pszczelarstwo, łowiectwo, hodowlę ryb oraz inne hodowle, wydobywanie torfu, piasku, żwiru i kamieni.

2. Do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1) dolicza się przychód z działów specjalnych, jeżeli działy te prowadzone są w gospodarstwie rolnym w rozmiarach większych, niż jest to powszechnie przyjęte, oraz przychód z wód zamkniętych.

3. Do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1) dolicza się nadto przychód osiągnięty przez podatnika z innych źródeł, z których przychody nie podlegają podatkowi obrotowemu, w szczególności z wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny — przemysłu ludowego, domowego, chałupniczego lub sprzedaży własnego zbioru produktów leśnych i łąkowych; członkami najbliższej rodziny są krewni wstępni i zstępni, ich małżonkowie, rodzeństwo i ich małżonkowie — małżonek oraz rodzice, rodzeństwo i dzieci małżonka.

4. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady opodatkowania przychodów z działów specjalnych, z wód zamkniętych oraz z innych źródeł nie podlegających podatkowi obrotowemu, a także może określić działy specjalne i inne źródła nie podlegające podatkowi obrotowemu, z których przychodów nie dolicza się do przychodu szacunkowego gospodarstwa rolnego (art. 7 ust. 1).

Zwolnienia.

Art. 9. 1. Od podatku są zwolnione:

- 1) nieużytki, do których zalicza się lotne piaski, bagna, mokradła, strome stoki i parowy, skały, szutrowiska, doły po żwirze, glinie, torfie, piasku itp. uznane w wyniku klasyfikacji gruntów za nieużytki,
- 2) grunty pod wodami otwartymi,
- 3) grunty pod torami kolejowymi, lotniskami oraz pod publicznymi drogami, placami i parkami,
- 4) grunty pod cmentarzami,
- 5) grunty będące w bezpośrednim władaniu organów wła-

- dzy i administracji państwowej, zakładów i instytucji państwowych oraz przedsiębiorstw państwowych,
- 6) grunty podlegające przepisom o podatku od nieruchomości,
 - 7) grunty stanowiące działki przyzagrodowe członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy mają powyżej — mężczyźni 65 lat, a kobiety 60 lat, jeżeli w ich gospodarstwie przyzagrodowym nie ma członków rodziny w wieku ponad 14 lat, zdolnych do pracy,
 - 8) grunty nie będące poprzednio gruntami leśnymi, a zalesione za zgodą właściwego organu administracji państwowej, oraz nieużytki zalesione bądź na podstawie przepisów o zalesieniu nieużytków, bądź dobrowolnie w sposób sztuczny — na okres lat 30, licząc od roku następnego po dokonaniu zalesienia,
 - 9) całkowicie lub częściowo grunty pod lasami uznanymi za ochronne w zależności od stopnia zmniejszenia się wartości użytkowej tych lasów,
 - 10) poręby powstałe w czasie wojny 1939—1945 r., zalesione w okresie trwania wojny lub w okresie lat pięciu po jej ustaniu — na okres lat dwudziestu, licząc od roku następnego po dokonaniu zalesienia,
 - 11) grunty zryte w czasie wojny 1939—1945 r. (okopy, rowy przeciwczołgowe) — na okres lat dwóch, licząc od roku następnego po ich zniwelowaniu (zasypaniu),
 - 12) ogrody działkowe odpowiadające warunkom określonym w ustawie z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117),
 - 13) grunty leżące odłogiem co najmniej od dwóch lat (odłogi), oddane do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z właściwym organem prezydium rady narodowej na okres co najmniej sześciu lat — w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpił pierwszy zbiór; zwolnienie stosuje się pod warunkiem uprawiania w całości użytków rolnych we własnym gospodarstwie rolnym; przepis ten stosuje się odpowiednio do odłogów otrzymanych na własność indywidualną na podstawie orzeczeń organów administracji państwowej,
 - 14) grunty nadane osobom osiedlającym się na obszarze Ziemi Odzyskanych w toku planowej akcji w związku z wywłaszczeniem terenów na cele realizacji narodowych planów gospodarczych — w całości w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie; zwolnienie stosuje się pod warunkiem, że osiedlenie nastąpiło w ramach akcji prowadzonej przez prezydium wojewodzkich rad narodowych właściwych dla wywłaszczonych nieruchomości, po uprzednim przedstawieniu organowi finansowemu karty osiedleńczej,
 - 15) grunty nadane osobom przesiedlającym się w ramach akcji osiedleńczej zarządzanej na dany rok — w całości w ciągu trzech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie i objęcie gruntu, a jeżeli osiedlenie i objęcie gruntu nastąpiło w IV kwartale tego roku, gdy dokonanie siewów jesiennych jest już niemożliwe — w ciągu czterech lat, licząc od roku, w którym nastąpiło osiedlenie i objęcie gruntu; zwolnienie stosuje się pod warunkiem, że osiedlenie i objęcie gruntu nastąpiło w ramach akcji prowadzonej przez organy administracji państwowej, po uprzednim przedstawieniu organowi finansowemu karty osiedleńczej,
 - 16) działki przyzagrodowe osób wymienionych w pkt 15, a przyjętych do rolniczych spółdzielni produkcyjnych, oraz działki pod okopowe lub pracownicze, przydzielone osobom skierowanym do państwowych gospodarstw rolnych w charakterze stałych robotników rolnych bądź do państwowego gospodarstwa leśnego w charakterze stałych robotników leśnych i tartacznych — w okresie i na warunkach ustalonych w pkt 15,
 - 17) grunty będące w zarządzie przedsiębiorstw lasów pań-

- stwowych, oddane do bezpłatnego użytkowania pracownikom nadleśnictw i równorzędnych z nadleśnictwami jednostek organizacyjnych szczególnych,
- 18) grunty, w których mieszczą się zbiorniki wody służące do zaopatrzenia ludności w wodę, oraz grunty pod wałami przeciwpowodziowymi; zwolnienie stosuje się na podstawie decyzji organu finansowego prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej,
- 19) przychody osiągane przez podatników podatku gruntowego z wywozu z lasów państwowych do punktów przeładunkowych wszelkiego rodzaju drewna i użytków nie-drzewnych, wykonywanego osobiście lub z udziałem członków najbliższej rodziny, oraz z docyficznych czynności furmaństwa, wykonywanych na zlecenie właściwych organów prezydiów rad narodowych.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4, stosuje się przez wyłączenie obszaru zwolnionego z obszaru podlegającego opodatkowaniu (art. 7 ust. 1 i 7).

3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 6—18, stosuje się przez odliczenie od podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego tej części podstawy opodatkowania, która przypada na obszar gruntów zwolnionych.

4. Zasady odliczenia (ust. 3) ustali Minister Finansów w drodze rozporządzenia.

Stawki podatkowe.

Art. 10. 1. Podatek oblicza się od podstawy opodatkowania (art. 6) przez zastosowanie ruchomej bądź stałej stawki podatkowej.

2. Rada Ministrów ustala w drodze rozporządzenia:

- 1) ruchome stawki podatkowe w granicach do 40% podstawy opodatkowania dla poszczególnych grup indywidualnych gospodarstw rolnych; stawki te mogą być jednolite w całym Państwie bądź różne na poszczególnych jego obszarach;
- 2) stałe stawki podatkowe w granicach do 10% podstawy opodatkowania dla gospodarstw rolnych, posiadanych przez:
 - a) instytucje publiczno-prawne, organizacje społeczne i zawodowe oraz osoby prawne, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne,
 - b) prawnie uznane związki wyznaniowe i ich instytucje, zakony i kongregacje zakonne oraz stowarzyszenia religijne, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele kultu religijnego, oświatowe, dobroczynne i opieki społecznej,
 - c) rolnicze spółdzielnie produkcyjne,
 - d) zakłady wychowawcze, działające na podstawie przepisów o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych, jak również zakłady opiekuńcze i sierocińce, utrzymywane przez stowarzyszenia i związki oraz instytucje i zakłady — jeżeli podlegają państwowemu nadzorowi i kontroli,
 - e) osoby fizyczne i prawne co do gruntów, o które w drodze regulacji pomniejszono gospodarstwa nadane im na podstawie dekretów z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej i z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. wolnego m. Gdańska, jeżeli grunty te pozostawały w użytkowaniu tych osób,
 - f) zespoły wypasowe owiec, zorganizowane na podstawie regulaminu, potwierdzonego przez Ministerstwo Rolnictwa, którym właściwe organy prezydiów rad narodowych wydzierżawiły będące w ich zarządzie grunty (pastwiska), wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi,

- g) osoby fizyczne, co do gruntów, stanowiących współwłasność, a użytkowanych jako hale wypasowe,
 - h) wspólnoty gruntowe co do gruntów, użytkowanych jako pastwiska,
 - i) osoby fizyczne co do niektórych gruntów państwowych, oddanych tym osobom do zagospodarowania;
- 3) stałą stawkę podatkową w granicach do 15% podstawy opodatkowania dla gospodarstw rolnych, posiadanych przez osoby fizyczne, trudniące się czynnościami furmaństwa, wykonywanymi osobiście albo z udziałem członków najbliższej rodziny, co do przychodów z tych czynności.

3. Rada Ministrów może ustalić w drodze rozporządzenia stałe stawki podatkowe w granicach do 10% podstawy opodatkowania na niektórych obszarach Państwa i dla niektórych grup podatników co do gruntów przydzielonych im do zagospodarowania na podstawie umowy zawartej z właściwym organem prezydium rady narodowej na okres co najmniej trzech lat w ramach likwidacji odłogów i innych niezagospodarowanych użytków rolnych bądź przekazanych do użytkowania w trybie dekretu z dnia 9 lutego 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U. Nr 11, poz. 40).

4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia obniżyć podatek o określony procent na niektórych obszarach Państwa bądź od niektórych rodzajów gruntów.

5. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia upoważnić prezydium rad narodowych do:

- 1) obniżania podatku indywidualnym słabo zagospodarowanym gospodarstwom rolnym, jeżeli podstawa opodatkowania wynikająca z norm przeciętnego przychodu szacunkowego jest za wysoka w stosunku do faktycznych przychodów danego gospodarstwa;
- 2) podwyższania podatku indywidualnym gospodarstwom rolnym, jeżeli podstawa opodatkowania wynikająca z norm przeciętnego przychodu szacunkowego jest za niska w stosunku do faktycznych przychodów danego gospodarstwa; podwyżka ta nie może przekraczać 20% podatku dla poszczególnego gospodarstwa.

6. Zasady i wysokość kwot obniżek (ust. 5 pkt 1) w poszczególnych powiatach oraz zasady stosowania podwyżek (ust. 5 pkt 2) określi Minister Finansów w granicach, jakie ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

7. Jeżeli podatnik posiada gospodarstwa rolne w dwu lub więcej powiatach lub miastach stanowiących powiaty, podatek gruntowy oblicza się według stawki podatkowej, przypadającej od łącznej podstawy opodatkowania, ustalonej dla każdego z tych gospodarstw; przepis ten nie dotyczy podatników, którzy obok własnego gospodarstwa rolnego na ziemiach dawnych posiadają nadto gospodarstwo na obszarze Ziemi Odzyskanych i b. wolnego m. Gdańska.

Ułgi.

Art. 11. 1. Przyznaje się ulgi w podatku:

- 1) członkom zrzesseń uprawy ziemi oraz członkom sąsiedzkich grup uprawowych,
- 2) podatnikom posiadającym na swym utrzymaniu więcej niż czworo dzieci, a gdy podatnikiem jest kobieta — więcej niż dwoje dzieci, jeżeli łączna podstawa opodatkowania za rok przyznania ulgi nie przekracza kwoty określonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia,
- 3) członkom rodziny żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową — przewidziane w przepisach szczególnych,
- 4) osobom określonym w art. 110 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym

pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98).

2. Niezależnie od ulg określonych w ust. 1 mogą być również przyznawane ulgi z tytułu nadzwyczajnych okoliczności istotnie osłabiających zdolność płatniczą podatnika.

3. Wysokość i zasady stosowania ulg (ust. 1 i 2) ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 12. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może w poszczególnych latach podatkowych w całym Państwie lub na poszczególnych jego obszarach:

- 1) przyznawać częściowe lub całkowite zwolnienie od podatku w stosunku do wszystkich lub niektórych grup podatników, a w szczególności w stosunku do członków zrzesseń uprawy ziemi,
- 2) obniżyć podstawę opodatkowania dla niektórych grup gospodarstw rolnych.

2. Uprawnienia, określone w ust. 1, Minister Finansów może przenosić na podległe organy.

Współdziałanie komisji rad narodowych.

Art. 13. 1. Komisje właściwe do spraw finansów (budżetu, podatków) gromadzkich rad narodowych współdziałają z biurami gromadzkich rad narodowych oraz z organami finansowymi prezydiów powiatowych rad narodowych w zakresie wymiaru i poboru podatku gruntowego i innych należności finansowych, przypadających od indywidualnych gospodarstw rolnych, a w szczególności udzielają opinii w sprawach wymiaru, poboru, ulg i zwolnień, odwołań i zażaleń, odroczeń płatności i rozkładania na raty oraz umorzeń.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do właściwych do spraw finansów (budżetu, podatków) komisji miejskich i dzielnicowych rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 14. 1. Minister Finansów może z ogólnych wpływów podatku gruntowego przeznaczyć sumy w wysokości do 3% ogólnych wpływów tego podatku na wydatki, związane ze specjalnymi premiami.

2. Minister Finansów lub upoważnione przez niego prezydium rad narodowych mogą przyznawać specjalne premie:

- 1) osobom zatrudnionym przy wymiarze i poborze podatku gruntowego oraz w akcji nadzoru w tym zakresie,
- 2) na cele kulturalno-oświatowe gromadom przodującym w uiszczeniu podatku gruntowego.

Art. 15. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach nim unormowanych, a w szczególności ustawa z dnia 28 czerwca 1950 r. o podatku gruntowym (Dz. U. Nr 27, poz. 250).

2. Przepisy, wymienione w ust. 1, stosuje się jednak do podatku gruntowego, przypadającego za lata podatkowe do 1950 r. włącznie.

3. Rozporządzenia, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowują moc do chwili zastąpienia ich nowymi rozporządzeniami, opartymi na niniejszym dekrete, jeżeli nie są z nim sprzeczne.

4. Organy finansowe, wskazane w zarządzeniu Ministra Finansów, upoważnione są do koordynowania działalności równorzędnych organów innych działów zarządu państwowego powołanych do współdziałania przy ustalaniu podstawy opodatkowania, wymiarze i poborze podatku gruntowego oraz należności, opartych na wymiarze tego podatku i innych niepodatkowych należności od gospodarstw rolnych.

Art. 16. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Finansów.